

גיליון שבועות
Edition SHAVUOT

הרב ירון ראובן שליט"א

מצות וטעמן, ואזהרות התורה

הרב אפרים כחלון שליט"א

הפדור פורח ושמירת המצות

כל המצות שהקדוש ברוך הוא צוה אותנו צריכות חזקת תמיד, אנחנו נגע בכמה מצות.

מצוה קטן

ראשית האדם צריך לדעת ולזכור, שבכל מעשה שהאדם עושה אדם צריך לחשב על התוצאה של המעשה. אם המעשה טוב, הוא מכריע אותו ואת כל העולם לכף זכות, ואם המעשה רע הוא מכריע אותו ואת כל העולם לכף חובה (קידושין דף מ עמוד ב).

מצות ברית מילה וסבתה

במדרש (תנחומא פרשת תזריע סימן ה) מובא מעשה ששאל טורנוסרופוס הרשע את רבי עקיבא, אמר לו: למה אתם עושים ברית מילה? וכי הקדוש ברוך הוא לא יכול לעשות את זה, הוא לא עושה דברים משלמים?

ענה לו רבי עקיבא: לפי שלא נתן הקב"ה את המצות לישראל אלא לצרף אותם בהם, ולכן אמר דוד "אמרת ד' צרופה" (עיין בשמואל ב פרק כב פסוק לא, ובמשלי פרק ל פסוק ה).

הקדוש ברוך הוא - הוא מקור הטוב ודרך הטוב להיטיב, ורצה הקדוש ברוך הוא שנהיה שתפים בתקון הבריאה על ידי קיום המצות ובמיוחד על ידי ברית המילה, שעל ידיה האדם שותף למעשה בראשית, כמו שאמר הכתוב "אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי" (ירמיה פרק לג פסוק כה) ודרשו בגמרא (נדרים דף לא עמוד ב) שזה על ברית המילה. נמצא שכל ילד שעושים לו

השנה היתה 1783, ג'ת"ק מישל וז'אק אטיין מונגולפייה, שני אחים צרפתיים נחושים היו אחראים לבגידת הפדור פורח הראשון בעולם, ולמציאות המדינה שהחלה את דרכו של האדם בממלכת השמים.

בני משפחת מונגולפייה היו בכלל יצרני ניר. באחד הימים בו עבדו במפעל המשפחתי שמו לב לתופעת העלוי של חלקיקי ניר באויר החם. הם החלו לבחן שקיות ניר מעופפות מעל האש, וכשאלו הגיבו כרצוי החליטו האחים לבחן את התופעה המרשימה בכלי גדול יותר. הם חקרו ובדקו בכל כחם.

נסויים רבים עשו השנים, במרבית הנסויים נטו הבלונים להתפוצץ ולהתרסק לקראת הנחיתה. ולכן הם השקיעו בתכנון כדור פורח בטיחותי שיבטיח טיסה בטוחה ללא שום תקלה.

לאחר כמה שנות עמל הם יצרו את הפדור הפורח הראשון בהסטוריה.

הטיסה הראשונה צפויה היתה לצאת אל המרום בטקס גדול ומרשים בו יקחו חלק רבבות אנשים, שיעמדו למטה ויצפו בבולן המאיש ההולך ונוסק כלפי השמים.

הם חפשו חמשה אנשים שייסכימו להצטרף לטיסה הראשונה בהסטוריה.

לטקס הזמנו שרים, רוזנים ואישי צבור נודעים ביותר,

Continue on page 3

המשך בעמוד 2

לרפואת כל חולי עמו ישראל ובפרט לפצועים במירון ובמלחמה
ולעילוי נשמת ההרוגים במירון ובמלחמה

העלות מוקדש
לרפואה ולעילוי
נשמה של:

הָרָגַע הַגָּדוֹל הַגִּיעַ, הִקְהֵל עָמֵד וְצִפָּה דָרוֹךְ וּמִתּוֹחַ, גִּזְזָה וְחִמְשָׁת הָאֲנָשִׁים יָרְדוּ מִן הַבָּמָה וְהִתְקַרְבוּ לַעֲבֹר הַסִּפְסָל הַמֵּיחָד הַמַּחְבֵּר לְבָלוֹן בְּכַבְלֵי בְרָזל חֲזָקִים. גִּזְזָה כִּבֵּד אֶת חִמְשָׁת הָאֲנָשִׁים לְהִתְיַשֵּׁב בְּמִקְוֹמוֹתֵיהֶם עַל הַסִּפְסָל. מִיד לְאַחֲרֵיהֶם הָיָה אִמּוֹר גִּזְזָה לַעֲלוֹת וּלְהִתְיַשֵּׁב.

וְאַף צָבוּר עָנֵק שֶׁל אֲנָשִׁים שֶׁהִסְכִּימוּ לְשֵׁלֶם כָּרְטִיס כְּנִיסָה. כְּמָה יָמִים לִפְנֵי קִיּוֹם הַטֶּקֶס הֵצַב הַבָּלוֹן הָעָנֵק בְּמֶרְכָּז הָעִיר מֵעַגֵן הֵיטֵב בְּחִבְלִים חֲזָקִים, וּמִקֵּד אֶת תְּשׁוּמַת לִבָּם שֶׁל כָּל תּוֹשְׁבֵי הָעִיר. הֵחֵל מִשְׁעוֹת הַבֶּקֶר שֶׁל אוֹתוֹ יוֹם הֵחֵל הֶהְמוֹן זֹרֵם לְמָקוֹם.

קוֹל תְּרוּעַת הַחֲצוֹצְרָה שֶׁתָּקָה אֶת הֶהְמוֹנִים.

הַטֶּקֶס הִתְחִיל...

הַזְמַן חָלַף, מִשְׁהוּ בְּלִתִּי בָרוּר הִתְחוּלָל שָׁם בְּקִרְבָּת הַבָּלוֹן. אֲנָשִׁים עָמְדוּ וּמִקֵּדוּ אֶת עֵינֵיהֶם, וְלֹא הִצְלִיחוּ לִקְלֹט אֶת הַמִּתְרַחֵשׁ, דַּקּוֹת אֲרָכּוֹת חָלְפוּ. הַרְבֵּה חֲלוּפֵי דְבָרִים בֵּין הַנוֹכְחִים בְּמָקוֹם, וְתוֹזָזָה אֵין. סִבְלָנוּתָם שֶׁל אֲחָדִים מִבֵּין הַקְהָל פָּקְעָה, הֵם פָּרְצוּ אֶת הַמַּחְסוּמִים וְנִגְשׁוּ לְבָרֵךְ אֶת הָעִנִּין לְאַשׁוּרוֹ. מִתְבָּרַר שֶׁהִשְׁחָקוּ הָרָאשִׁי - גִּזְזָה מִיֵּשֶׁל עֲצָמוֹ - אֵינוֹ מוֹכֵן לְהִצְטָרֵף לְמַסַּע. רוֹפְאוֹ הָאִישִׁי הִזְעֵק לְמָקוֹם וּבִדַּק אוֹתוֹ, וּמָצָא תַסְמִינִים בָּרוּרִים שֶׁל לַחֵץ וּפְחַד.

גִּזְזָה מִיֵּשֶׁל וְאַחִיו עָלוּ עַל הַבָּמָה לְקוֹל מַחִיאוֹת הַכִּפִּים שֶׁל הַקְהָל. גִּזְזָה הֵחֵל לְשֵׂאת דְבָרִים, וְסִפֵּר עַל הַגִּלְגּוּלִים הַשּׁוֹנִים שֶׁעָבְרוּ עַד שֶׁהִצְלִיחוּ לְהִגִּיעַ אֶל הָרָגַע הַזֶּה. בְּסִיוֹם דְּבָרָיו הַזְמִין לַבָּמָה אֶת חִמְשָׁת הָאֲנָשִׁים שֶׁהִסְכִּימוּ לְהִצְטָרֵף לְמַסַּע. לְאַחֵר שֶׁעָלוּ עַל הַבָּמָה הַזְמִין אוֹתָם לְשֵׂאֵל כָּל שְׂאֵלָה שֶׁתַּעֲלֶה בְּדַעְתָּם בְּקֶשֶׁר לְבִטְיחוֹתוֹ שֶׁל הַכָּדוֹר. הַקְהָל נִדְרָךְ. גִּזְזָה יָחַד עִם אָחִיו נָצְבוּ בְּטוֹחִים בְּמִקְוֹמוֹתֵיהֶם, וְהִשִּׁיבוּ בְּטוֹב טַעַם וְדַעַת עַל רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן וְעַל אַחֲרוֹן אַחֲרוֹן.

חִמְשָׁת הַנוֹסְעִים הוֹדִיעוּ בְּאֶפֶן נִחְרָץ שֶׁהֵם אֵינָם מוֹכְנִים לְהִשְׁתַּתֵּף בְּמַסַּע: "אִם הַמַּמְצִיא מִפְחַד לַעֲלוֹת, אֲנַחְנוּ לֹא לּוֹקָחִים סְכוּן."

הַזְכּוּחִים וְחֲלוּפֵי הַדְּבָרִים הִקְשִׁים הַמְשִׁיכוּ, עַד שֶׁהָאֲנָשִׁים הָלְכוּ אֵט אֵט וְהִתְפָּזְרוּ לְבֵיתָם, לֹא לִפְנֵי שֶׁבִקְשׁוּ לְקַבֵּל בַּחֲזָרָה אֶת מַחִירוֹ שֶׁל כָּרְטִיס הַכְּנִיסָה.

מֵלִים כְּמוֹ חוֹל וְאֵין מָה לֶאֱכֹל - הָאָדָם שֶׁמִּצָּהִיר בְּכָל רָגַע שֶׁהוּא מֵאֲמִין וְאוֹהֵב אֶת ה' אֵךְ בְּמַעֲשָׁיו בּוֹחֵר שֶׁלֹּא לְהִתְגַּבֵּר עַל הַדַּחְפִּים הַתְּאֻתָּנִיִּים, וּמַחְלִיט לְהִשָּׂאֵר בְּסִבִּיבָתוֹ הַטִּבְעִית - סִבִּיבַת הַחֲטָאִים שֶׁרָגִיל בָּהּ, דּוֹמָה הוּא לְגִזְזָה, שֶׁהִסְבִּיר הַמְשִׁכְנָעִים הַתְּגַמְדוֹ וְנִעְלָמוֹ בְּאוֹתוֹ הָרָגַע שֶׁסָּרַב לַעֲלוֹת עַל הַכָּדוֹר פּוֹרֵחַ. לֹא לְחֹנֵם צוּוּ לָנוּ רַבּוֹתֵינוּ בְּאֻמָּתָם: אִמּוֹר מַעַט וְעֵשָׂה הַרְבֵּה (אֲבוֹת פֶּרֶק א מִשְׁנָה טו). בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ וְעוֹשֶׂה!

הַנְמוּקִים הָיוּ מְשִׁכְנָעִים מְאֹד, כָּלֵם נוֹכְחוּ לְדַעַת שִׁישׁ לָהֶם עֶסֶק עִם אֲנָשִׁים מִמַּחִים, מְנַסִּים וּמְלַמְדִּים שְׁעוֹסָקִים שָׁנִים רַבּוֹת בְּתַחוּם הָאִירוֹדִינְמִיקָה (חֶקֶר תְּנוּעוֹת הָאִוִּיר).

דוֹקָא הַשְּׂאֵלָה הָאֲחֵרוֹנָה בְּסִדְרָה וְהִתְשׁוּבָה שֶׁבָּאָה בְּעֶקְבוֹתֶיהָ הִדְהִימוּ אֶת הַקְהָל: "מָה יוֹתֵר בְּטוֹחַ, לַעֲמֹד עַל הָאֶרֶץ אוֹ לְשִׁהוֹת עַל הַבָּלוֹן"? - שֶׁאֵל אֶחָד הַמְשִׁתַּתִּפִּים.

גִּזְזָה עָנָה בְּלִי לְהִתְבַּלְבֵּל: "בָּרוּר שְׁיִוִּיתֵר בְּטוֹחַ לְשִׁהוֹת עַל הַבָּלוֹן. כְּאֲשֶׁר אִתָּה שׁוֹהָה עַל הָאֶרֶץ אִתָּה נִתּוֹן לְסִכְנָה שֶׁל בּוֹלְעֵן שִׁיפֹתַח מִתַּחַת לְרִגְלֶיךָ, אֵךְ כְּאֲשֶׁר אִתָּה מִרְחָף בְּאִוִּיר אִתָּה יָצִיב מְאֹד."

הַקְהָל הִרִיעַ לְמִשְׁמַע הַתְּשׁוּבָה.

הטעם לגלות

חלק מהתכנית שהקדוש ברוך הוא פזר את עם ישראל בין הגליות זה כדי לעזר לגרים להתגורר (פסחים דף פז עמוד ב), יש הרבה אנשים שנולדו עם שכל, והם חוקרים ורואים שיש תכלית לחיים, ורואים שהשטיות של הנצרות שבכל עמוד בברית החדשה יש טעות, וגם בקוראן יש טעויות בלי סוף, למשל מספר שם שישו דבר עם משה, והמן דבר עם פרעה, שהמרחק ההסטורי ביניהם הוא יותר מאלף שנה, ועוד שטיות. והסבה לזה שבהר סיני היו חלק מאמות העולם שרצו את התורה כאשר הקדוש ברוך הוא הציג להם (פסיקתא רבתי איש שלום פסקא כא י' הדברות פרשה קמ"א), אבל הם היו מעוט, ולכן הקדוש ברוך הוא מענין בהם והם מתגירים.

התהליך להיות גר זה נסיון קשה, יש אשה שבתהליך גיור כבר עשר שנים, כי להיות יהודי זה לא דבר קל, כי הפרס שזוכים - זה להיות בן העולם הבא, שאין הבנה מה זה עולם הבא של יהודי. גם לגוי שהוא צדיק יש עולם הבא, אבל הוא אפסי לעמת עולם הבא של יהודי צדיק.

כבוד בית הכנסת

דבר גוסף שצריך להזהיר עליו, הוא מורא וכבוד בית הכנסת, ובמיוחד בתפלה.

בפרשת מקץ אנו לומדים שלאחר שהוציאו את יוסף מהבור "ויגלח ויחלף שמלתיו" (בראשית פרק מא פסוק יד), כאשר הולכים להכיר מלך, מתלבשים יפה, כדי להראות מכבדים, אדם לא ילך לפני מלך עם צבע על הידים שלו ועם בגדים מלכלכים, אז למה לתפלה מרגישים חפשי לבא בצורה לא מכבדת? כמה צריך להתלבש יפה כשמגיעים לבית של ה' - שהוא מקדש מעט (מגילה דף כט עמוד א). יש כאלה שמגיעים עם מכנסים קצרים וגופיה לבית הכנסת, זה מראה שהם לא מבינים מה זה בית ה', ומי זה ה'. כנראה הם לא קראו את הפרשה הזו.

ההורים ברית מילה, הם נהיים שתפים בבריאה.

מצות התשובה, חובתה ומעלתה

אחת מדרכי התשובה היא תשובת המשקל (ע"י בספר אורחות צדיקים שער התשובה דיבור המתחיל תשובת המשקל), שזו תשובה כפי אותו החטא שחטא, ובאותו ענין שחטא.

דגמא לזה מצאנו בפרשת מקץ (בראשית פרק מב). יוסף רוצה לבחן את האחים שלו אם הם עשו תשובה ואם הם מוכנים לשמור בכל מצב על אחיהם בנימין שהוא מבני רחל, כדי שזה יהיה להם תשובת המשקל על מה שמכרו אותו (פסיקתא זוטרתא לקח טוב בראשית פרק מד סימן ב, ובאלישיך על התורה שם).

חלול ה'

הכתוב מזהיר ואומר "ולא תחללו את שם קדשי" (ויקרא פרק כב פסוק לב), כמה הרבנים צריכים להזהר מחלול השם. כשרואים רב שלא מקפיד על הנהגותיו, זה גורם לרואים להתרחק ולרדת מהדרגה הרוחנית שלהם. ולכן רבותינו הקפידו עד מאד בכל מעשיהם שלא תצא תקלה מתחת ידם אפילו בשוגג (יומא דף פז עמוד א). וכן להפך, כשרואים רב שמקפיד על הנהגותיו אנשים רוצים להיות כמותו, וזה קדוש השם (תנא דבי אליהו רבה איש

שלום פרשה כו), ולכן אמרו במדכ"ש (ילקוט שמעוני פרשת ויקרא רמז תכט) שתלמיד חכם שאין בו דעת - שלא יודע איך להתנהג - נבלה טובה ממנו.

אהבת הגר

התורה מצוה עלינו "ואהבתם את הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים" (דברים פרק י פסוק ט).

כמה הקדוש ברוך הוא אוהב את הגרים. הצטוינו בתורה לאהב את הגרים ולא לצער אותם יותר מכל מצוה אחרת בתורה, ואמרו: בל"ו מקומות הזהיר הכתוב על אונאת הגר (ילקוט שמעוני תורה פרשת משפטים רמז שמט).

הסרט "תיקון הברית" זמין לצפייה בתשע שפות

אנגלית English עברית Hebrew
צרפתית French רוסית Russian
גרמנית German ספרדית Spanish
פורטוגזית Portuguese אינדונזי
טורקית Turkish Indonesian

לצפייה לחץ על הדגל המתאים

www.beezrathashem.org

ארגון "בעזרת השם" מאחל לכל בית ישראל

חג שבועות שמח!!!

מאחלים הרב ירון ראובן
והרב אפרים כחלון.

לדון לכף זכות

והעונש של מי שמקטרג על כלל ישראל

הרב

ישראל מאיר הכהן כותב בספרו "חפץ חיים" בשער התבונה: "צריך להיזהר מאוד מללמד חובה על כלל ישראל כי החטא גדול מאוד, כמו שמצינו בפסחים (דף פז עמוד ב) בביאור הכתוב "אל תלשן עבד אל אדוניו פן יקללך ואשמת, דור אביו יקלל, אמו לא יברך" (משלי ל י - יא), אפילו דור שאביו יקלל ואמו לא יברך, אל תלשן אל אדוניו, זה הקדוש ברוך הוא".

✱

"החפץ חיים" מביא ראייה מגדולי עולם שקטרגו על כלל ישראל ונענשו: משה רבנו עלו השלום הצטרע בגלל שאמר: "והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקולי ויאמרו לא נראה לך ה'" (שמות ד, א).

ועל שאמר לבני ראובן וגד: "תרבות אנשים חטאים" (במדבר לב, יד) - נכדו שבואל בן גרשום היה משרת עבודה זרה.

אלהיו הנביא אמר על בני ישראל: "קנוא קנאתי לה' אלוקי ישראל כי עזבו בריתך בני ישראל, את מזבחותיך הרסו ואת נביאך הרגו בחרב, ואוותר אני לבדי, ויבקשו את נפשי לקחתה" (מלכים א, יט, י) - נסתלק מן הנבואה, וצוהו הקדוש ברוך הוא למנות את אלישע תחתיו.

✱

בעל "ספר חרדים" מסביר בשם המדרש ש'השליש' שנענש בגלל שאמר: "הנה ה' עושה ארובות בשמים היהיה דבר הזה" (מלכים ב, ז, ב), כך אמר: "ודאי ה' יכול לעשות, אך הדור הזה

הם רשעים וחטאים, וראוי שיעשה לו ארובות בשמים, כמו שנאמר בדור המבול: "וארובות השמים נפתחו" (בראשית ז, יא) ואיך אפשר שלדור רע כזה יהיה נס גדול כזה? השיבו אלישע הנביא שלפי שלמד קטגוריה על ישראל "הנך רואה בעינך ומשם לא תאכל" (מלכים שם).

✱

ישעיה הנביא אמר בעת שראה את כבוד ה': "אוי לי כי נדמתי כי איש טמא שפתים אנוכי, ובתוך עם טמא שפתים אני יושב, כי את המלך ה' צבאות ראו עיני" (ישעיהו ו, ה), וכוונתו היתה שהוא לא ראוי לראות פני שכינה מחמת הדור הטמא שהוא נמצא בו - נענש על ידי אחד מן השרפים שלקח גחלת מעל המזבח ונגע בשפתיו ואמר לו: "הנה נגע זה על שפתיך וסר עוניך וחטאתך תכופר" (שם ו, ז). וסופו היה שמנשה נכדו הרג אותו במיתה משונה, שכשרדף אחריו הוא התחבא בתוך עץ, והביאו מסור ונסרו את העץ וכשהגיע המסור אל פיו מת.

בזוהר הקדוש (פרשת נח דף כא עמוד ב) כתוב: [מתורגם ללשון הקודש] "אמר רבי עקיבא: אף על גב שיהיה צדיק גדול מכל העולם, ויאמר רע לפני הקדוש ברוך הוא [שיתלונן על מעשי ה']", או שידבר לשון הרע על ישראל, עונשו גדול מכולם. ולא נמצא צדיק שלם כאלהיו בכל הדור, ומפני שאמר לשון הרע על ישראל, באותה שעה חטא הרבה לפניו. בוא וראה מה כתוב בו: "ויבט והנה מראשותיו עוגת רצפים" (מלכים א יט, ו). מהו "רצפים"? אמר הקדוש ברוך הוא: זה ראוי להאכיל למי שדיבר לשון הרע על

הרב חיים כחלון • המשך •

מכל זה נוכל לראות את גודל הזהירות שצריך כל אדם להיזהר, שלא יקטרג על כלל ישראל. ואדרבה, ירגיל עצמו תמיד לעורר רחמים ולהזכיר זכותן של עם ישראל, ולשבח אותם באומרו: "מי כעמך ישראל גוי אחד בארץ" (שמואל ב, ז, כג), ועבור זה יהיה חביב לפני הקדוש ברוך הוא (חפץ חיים עמודים פא - גפ).

בני, רש"י מפרש "רצפים" - פחמים. אמר רבי יצחק: לא זז אליהו משם עד שנשבע לפני הקדוש ברוך הוא להורות זכותן של ישראל תמיד. אליהו הנביא הוא גם "מלאך הברית", שמגיע לכל ברית - מילה ורואה שעם ישראל כולו שומר את מצות ברית המילה.

לכבוד חג השבועות הבא עלינו לטובה נביא לפניכם ליקוט מדברי הרמב"ם בהלכות תלמוד תורה (פרק ג) שליקט הרב חיים כחלון שליט"א המתאים לחג שבועות.

המצוות כולן, שהתלמוד מביא לידי מעשה. לפיכך התלמוד קודם למעשה בכל מקום.

היה לפנינו עשית מצווה ותלמוד תורה, אם אפשר למצווה להעשות על ידי אחרים, לא יפסיק תלמודו.

תחילת דינו של האדם אינו נידון אלא על תלמוד תורה, ואחר כך על שאר מעשיו. לפיכך אמרו חכמים: לעולם יעסוק אדם בתורה בין לשמה ובין שלא לשמה, שמתוך שלא לשמה בא לשמה.

מי שנשא לבו לקיים מצווה זו כראוי, ולהיות מוכתר בכתר תורה, לא יסיח דעתו לדברים אחרים, ולא ישים על לבו שיקנה תורה עם העושר והכבוד כאחד. כך היא דרכה של תורה: פת במלח תאכל, ומים במשורה תשתה, ועל הארץ תישן, וחיי צער תחיה, ובתורה אתה עמל. ולא עליך הדבר לגמור, ולא אתה בן חורין ליבטל ממנה. ואם הרבית תורה הרבית שכר, והשכר לפי הצער.

עשה תורתך קבע ומלאכתך ארעי ולא תאמר לכשאפנה אשנה שמא לא תפנה. לפיכך אמרו

הרמב"ם בהלכות תלמוד תורה כותב: "בשלשה כתרים נבחרו ישראל: כתר תורה, וכתר כהונה, וכתר מלכות. כתר כהונה זכה בו אהרן שנאמר: "והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהונת עולם" (במדבר כה, יד). כתר מלכות זכה בו דוד, שנאמר: "זרעו לעולם יהיה וכסאו כשמש נגדי" (תהילים

פמ, לו). כתר תורה הרי הוא מונח ועומד ומוכן לכל ישראל, שנאמר "תורה ציווה לנו משה מורשה קהילת יעקב" (דברים לג, ד) כל מי שירצה יבוא ויטול. שמא תאמר שאותם הכתרים גדולים מכתר תורה, הרי הוא אומר: "כי מלכים ימלוכו ורוזנים יחוקקו צדק בי שרים

ישורו" (משלי ח, טז). הא למדת שכתר תורה גדול משניהם.

אמרו חכמים ממזר תלמיד חכם, קודם לכהן גדול עם הארץ, שנאמר "יקרה היא מפנינים" (משלי ג, טו) - מכהן גדול שנכנס לפני ולפנים.

אין לך מצווה בכל המצוות כולן שהיא שקולה כנגד תלמוד תורה, אלא תלמוד תורה שקול כנגד כל

הרב חיים כחלון

• המשך •

(דברים כה, מח). ואומר: "למען ענותך להטיבך באחריתך" (דברים ח, טז).

[רמב"ם הלכות תלמוד תורה פרק שלישי הלכות: א - ו, י, יב, יג]. ה' יזכה אותנו לכתרה של תורה. אמן.

בשו"ת רבבות אפרים כתב: ונראה פשוט שאף על פי שהנשים חיבות בסעודת פורים שאף הן היו באותו נס, מכל מקום אין הנשים צריכות לשתות יין, כי אם מעט, שגנאי הוא לאשה לשתות יין רב, כמו שאמרו בכתובות (דף סה ע"א).

המהרש"א בפרשו על מסכת מגילה כתב: שמה שהגמרא כתבה "שחמיה", לאו דווקא אלא שכפאו לשתות יותר מדאי, עד שחלה ונטה למות. ואז התפלל עליו שלא ימות חס ושלום.

הגאון יעב"ץ כתב על המעשה של רבה ורבי זירא: נראה לי דלאו דווקא שחמיה ממש, אלא העניין לפי שהיו שמחים מאוד, עשה זאת להעציב את האורחים, ושחטו באחיזת עינים, כמו שהגמרא מספרת במסכת ברכות (דף ל ע"ב - לא ע"א), רבינא עשה חתונה לבנו, ראה שהחכמים שמחים יותר מדאי "קברחי טובא" ונראה כפריקת עול (רש"י), לקח כוס של זכוכית לבנה ששווה ארבע מאות זוז ושבר אותה לפניהם ונעצבו. וכששחט רבה לרב זירא באחיזת עיניים, היו סבורים הרואים ששחטו באמת, ונפלה עליהם חרדה והתעצבו כל שמחי לב. ורבי זירא עצמו נתפעל מהם ונתעלף וכמעט שמת לבו בקרבו, כעין ויפג לבו, ולכן רבה היה צריך לבקש על רבי זירא רחמים שישוב לבריאתו, אבל בוודאי שרבה לא שפך דם. (ועיין בשו"ת אך טוב לישראל חלק א סימן ה).

חכמים לא כל המרבה בסחורה מחכים. וצו חכמים הוי ממעט בעסק ועסוק בתורה.

אין דברי תורה מתקיימין במי שמרפה עצמו עליהן, ולא באלו שלומדים מתוך עידון מתוך אכילה ושתיה, אלא במי שממית עצמו עליהן, ומצער גופו תמיד, ולא יתן שינה לעניו ולעפעפיו תנומה. אמרו חכמים דרך רמז: "אדם כי ימות באהל" (במדבר יט, יד), אין התורה מתקיימת אלא במי שממית את עצמו באוהלי החכמים.

ברית כרותה שכל היגע בתורתו בבית המדרש, לא במהרה הוא משכת, וכל המשמיע קולו בשעת תלמודו, תלמודו מתקיים בידו, אבל הקורא בלחש במהרה שוכח.

אף על פי שמצווה ללמד ביום ובלילה, אין אדם לומד רוב חכמתו אלא בלילה. לפיכך מי שרצה ליכות בכתר תורה, יזהר בכל לילותיו ולא יאבד אפילו אחד מהן בשינה ואכילה ושתיה ושיחה וכיוצא בהן, אלא בתלמוד תורה ודברי חוכמה. אמרו חכמים: אין רינה של תורה אלא בלילה, שנאמר: "קומי רוני בלילה" (איוב ב, יט). וכל העוסק בתורה בלילה, חוט של חסד נמשך עליו ביום שנאמר: "יומם יצווה ה' חסדו ובלילה שירו עמי תפילה לאל חיי" (תהילים מב, ט).

כל בית שאין נשמעים בו דברי תורה בלילה אש אוכלתו, שנאמר: "כל חושך טמון לצפוניו תאכלהו אש לא נופח" (איוב כ, כו).

"כי דבר ה' בזה" (במדבר טו, לא) - זה שלא השגיח על דברי תורה כל עיקר. וכן כל שאפשר לו לעסוק בתורה ואינו עוסק או שקרא ופירש להבלי העולם והניח תלמודו והזניחו, הרי זה בכלל בזה דבר ה'.

אמרו חכמים כל המבטל את התורה מעושר, סופו לבטלה מעוני. וכל המקיים את התורה מעוני סופו לקיימה מעושר. וענין זה מפורש הוא בתורה, הרי הוא אומר: "תחת אשר לא עבדת את ה' אלוקיך בשמחה וטוב לבב מרוב כל, ועבדת את אויביך"

אסון מירון

הרב משה שמואל שליט"א

המחשבה וההחלטה הזו היו לא הגיוניות בכלל – זה נטו לסבול לחץ של 20,000 איש וקשיי נשימה. מה גם שזה נגד הזרם מהיכן שכולם יוצאים.

"שיחו בכל נפלאותיו"

כשהגענו ליציאה השנייה הרחוקה יותר – התברר גודל הנס, בחישוב קל הבנו שאם היינו הולכים מהיציאה הקצרה היינו בעת גם אנחנו במפולת האנשים הנוראה ומי יודע אם היינו נשארים בחיים ברוך פודה ומציל.

מבהיל לחשוב שכל ה-45 הרוגי מרון, רגעים מספר קודם לכן שרו בדבקות את שירת "אני מאמין" וקיבלו עליהם עול מלכות שמים, ויצאה נשמתם בקדושה וטהרה.

"מזמור לתודה"

בהזדמנות זו, נודה לקב"ה, ששם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלנו. ונלמד את הלך הגדול עד כמה צריך להודות לקב"ה על כל נשימה ונשימה – שכן 'רק' זה היה חסר לאותם הנספים. ועלינו לדעת שכל נשימה ונשימה היא נס מעל הטבע. כמו כן רצוני להודות לאכסניה של תורה ארגון "בעזרת השם" בראשות הרב ירון ראובן שליט"א וגיסי הרב אפרים כחלון שליט"א שנתנו לי את הבמה המכובדת הזו לספר את הדברים ואת גודל הנס. יהי רצון שיזכו להמשיך לזכות את עם ישראל.

לירושלים.

אך הסקרנות ללכת להדלקה נוספת גברה וכך עשינו.

עלינו במדרגות האסון – התחברנו לגשר ומשם לרחבה הגדולה, הצפיפות היתה נוראה, רגע אחד לא עמדנו ביציבות, מידי פעם הינו צריכים לקפוץ גבוה כדי לנשום נשימה ראויה.

לאחר דקה אמרנו כל החברים פה אחד שחיבים לצאת משם.

אמרתי להם: "אם כבר הגענו נשאר להדלקה ולאחר מכן נצא".

הגיעה זמן ההדלקה

קודם ההדלקה קהל האלפים שר בדבקות וברגש את שירת "אני מאמין" באמונה שלימה בביאת המשיח – בלחן שקדשי השואה הלחינו קודם צאת נשמתם במשרפות אושוויץ.

לאחר השיר האדמו"ר 'מתולדות אהרן' שליט"א עשה קבלת עול מלכות שמים מרגשת, והתחיל בהדלקה.

כשהתחילו הריקודים הלחץ היה בלתי נסבל. התחלנו לצאת מהדרך הקצרה שהגענו. מרחק 10 מטר ממדרגות האסון.

אנו מתקדמים לאט לאט...

חשבתי לרגע ואמרתי לחברים, אולי נצא דרך היציאה הרחוקה יותר, ככה נוכל לרקוד עוד קצת. לאחר ויכוח קצר החלטנו כולנו לצאת מהיציאה הרחוקה.

הבחור החשוב הרב משה שמואל שיחיה גיסו של הרב אפרים כחלון שליט"א – היה שם באסון מירון. ביקשנו שישתף אותנו עם האסון הנורא, ואת נס ההצלה הפרטי שלו.

עת ספוד ועת רקוד

שלמה המלך עליו השלום אומר: "עת ללדת ועת למות עת לטעת ועת לעקור נטוע: עת להרוג ועת לרפוא עת לפרוץ ועת לבנות: עת לבכות ועת לשחוק עת ספוד ועת רקוד" (קהלת פרק ג פסוקים ב – ד).

הגאון מוילנא שואל: מדוע בכל דוגמא שהביא שלמה המלך כתב באות ל' עת ל'לדת', עת להרוג, עת ל'בכות', רק בעת ספוד השמיט את האות ל'?

ומבאר הגאון: שפעמים שיש בתוך השמחה אבל והעת ספוד עם העת רקוד מתחברים יחד!

אין דוגמא ברורה יותר לזה – ממה שהיה במירון. תוך כדי השמחה נהפך לאבל מחולנו.

אני היתי שם

7 שנים ברציפות זכיתי ללכת למירון בל"ג בעומר, הפעם ההרגשה היתה שונה.

הלכנו ארבעה חברים למירון שרנו ורקדנו בהדלקה של חסידות בויאן, התפללנו בציון, הכל היה כל כך מרומם.

לאחר כמה שעות ירדנו לתחתית ההר, למדנו ואכלנו קצת – היתה תחושה שמיצינו ואפשר לחזור

I was there

Meron disaster

The important young man, Rabbi Moshe Shmuel, may HaShem grant him life, the brother-in-law of Rabbi Efraim Kachlon Shlit"a - was there in the Meron disaster. We asked him to share his experience with us, and tell us about his private miracle of salvation.

A time of mourning and a time to dance

King Solomon, peace be upon him, says: "A time to give birth and a time to die, a time to plant and a time to uproot: a time to kill and a time to cure, a time to break out and a time to build, a time to wail and a time to laugh, a time of mourning and a time to dance" (Kohelet, 3:2-4)

The Genius of Vilna asks: Why in every example given by King Solomon did he write the word "to": a time to give birth, a time to kill, a time to cry, only at the time of mourning, it seems that it is combined with the following verb- to dance?

And the Genius explains: that sometimes there is mourning withing the joyous times, and 'time of mourning' is combined with 'time to dance'!

There is no clearer example of this - than there was in Meron. While rejoicing, our dancing became mourning.

I was there

For 7 years in a row I have had the privilege of going to Meron on Lag B'Omer, this time the feeling was different.

Four friend, including me, went to Meron, we sang and danced with the lighting of the Boyan Chassidus, we prayed at the tomb, everything was so spiritually uplifting..

Rabbi Moshe Shmuel Shlit"a

After a few hours we went down to the bottom of the mountain, studied and ate a little - there was a feeling that we made the most of it, and we could return to Jerusalem.

But the curiosity to go for another lighting increased so we did stay.

We went up the stairs of the disaster - we connected to the bridge and from there to the big plaza, the density was terrible, for a moment we could not stand stably, every now and then we had to jump higher breathe properly. After a minute we said, all four of us unanimously that we must get out of there.

I told them: "If we have already arrived, let's stay for lighting and then we would leave".

The lighting time has come

Before the lighting, the thousands of people in the crowd sang with devotion and emotion the song "I believe in complete faith in the coming of the Messiah" - a melody that the holy people murdered in the Holocaust composed, before leaving their souls in the crematoria of Auschwitz.

After the song, the Admor of 'Toldot Aharon' shlit"a recited the "Hear, O, Israel" emotionally and started lighting.

When the dancing started the pressure was unbearable. We started to get out of the short way we came. Distance of 10 meters from the stairs of the disaster

We were moving forward slowly...

I thought for a moment and told my friends, maybe we should go through the farther exit, that way, we can dance a little more. After a short argument we all decided to leave through the farther exit.

Retrospectively, the thought and the decision we made, did not make sense at all - it would only cause us to suffer the pressure of 20,000 people around us, and breathing difficulties. Furthermore, its against the flow.

"Talk about all His wonders"

When we reached the second farther exit - the magnitude of the miracle became clear, in an easy calculation we realized that if we had gone from the short exit we would now also be in the terrible avalanche of people and who knows if we would have survived.

"Blessed is He who redeems and saves".

It is frightening to think that all the 45 martyrs of Meron, a few moments earlier, had faithfully sung the song "I believe" and recited the "Hear O, Israel" (accepted the yoke of the kingdom of heaven), and their souls came out in holiness and purity.

"A Psalm of Thanksgiving"

On this occasion, we will thank G-d, for saving our life and for not letting our feet get trapped. And we will learn the great lesson of how much we should thank G-d for each and every breath -for that was the 'only' thing that was lacking for those who perished. We must know that every breath we take, is a miracle above nature.

I would also like to thank the Torah platform, the "BeEzrat HaShem" organization led by Rabbi Yaron Reuven Shlit"a and my brother-in-law Rabbi Efraim Kachlon Shlit"a who gave me this honorable stage to tell the things and the magnitude of the miracle. May they merit to continue their efforts for the benefit of the nation of Israel.

שמחת חתן

הוא יצא מביתו אל הלא נודע, גלות מכפרת ביניהם.
עון (ברכות דף נו ע"א) הוא מלמל לעצמו.

בפתח האולם קיבל את פניהם הגביר רבי משה "טלו ידים ושבו הסעודה תיכף מוגשת". יותר מזה כבר לא היו צריכים, שכן הקיבה מזמן מחתה על ההזנחה שהזניחו אותה זה זמן רב, וסוף סוף הולכת לקבל את חלקה.

גם הגאון היסב עמהם, הוא הסתפק בדברים שלא היה בהם שום חשש כשרות, שכן גם בהיותו בגלות שמר על כל חומרותיו ודקדוקיו.

החתונה החלה ועמה גם המנות היוקרתיות בכלים מכלים שונים. העניים לא שבעו מלהביט על כלי הפאר ושפע המאכלים. "כנראה שככה נראה גן עדן" - מלמל אחד מהם.

לפתע פרצה צעקה מפאתי האולם: "הגביע המיוחד של הגביר נעלם".

החיפושים הקדחתניים עלו בתוהו.

שמשו של הגביר הסיק מיד: "כנראה משהו מהאורחים חמד לו את הגביע".

"בודאי אלו העניים" - הרהר.

הוא מיהר אל שולחן העניים, לפתע צדו עיניו עני מוזר שאינו מתושבי המקום, החשד נפל מיד עליו. הוא ניגש וספק שאל ספק קבע: "גנבת את הגביע המיוחד!?",

היה זה הגאון רבי אליהו מוילנא - 'הגאון מוילנא' שיצא לגלות כדרכם של צדיקים.

בעידן ההוא גם הצדיקים המפורסמים ביותר, מעטים האנשים שהכירו את קלסתר פניהם. עובדה זו סייעה בעד אותם הצדיקים שיצאו לגלות, שלא יכירו אותם ויכבדו אותם. שכן תכלית הגלות ביזיונות, ואם חלילה יתכבדו - הפסידו את התכלית הרצויה.

לא פעם "זכו" למנות יתירות של גידופים ומכות שהיו מנת חלקם, והם ש מ ח ו בחלקם.

גם חלקו של הגאון מוילנא, לא נגרע, גידופים ויסורים היו מנת חלקו, הן על דעת זה ובשביל זה יצא לגלות.

באחת ממסעותיו הגיע לכפר נידח, קולות ניגון ושמחה עלו באוזניו. קבוצת עניים מקומיים חלפה על פניו, הוא הצטרף אליהם "הם כבר ימצאו אוכל, שממנו אוכל גם אני" - הרהר.

העניים מיהרו אל מקום השמחה. "לא בכל יום, עשיר הכפר מחתן את ביתו, הסעודה כי המלך ויש גם שולחן עניים" - דיברו

הגאון שחשש שאם יענה שלא הוא גנב יפול החשש על משהו אחר שיצער, שתק ולא הגיב. השתיקה המוזרה הגבירה את חשדו של השמש הכפרי, שלא חשש למאמר חז"ל: החושד בכשרים לוקה בגופו (שבת דף צז ע"א), והחל לצעוק: "גנב, כפוי טובה, תחזיר מיד את הגביע!!!".

והגאון בשתיקתו המחשידה...

כשראה השמש שצעקות לא עזרו, הוא עבר לפסים מעשיים הוא החליט לחנך את העני המוזר הז למען ישמעו ויראו. הפשיל את שרווליו והחל להכות בכל כוחו

מכל הבא ליד, אגרופים סטירות ושאר ירקות.

לא היה מי שיבא לטובת העני המוזר, והלא מוכר.

ושוב, שתיקה מוזרה ומחשידה מצידו של הגאון. כשראה כך השמש, החליט על עונש יותר מעניין. הוא הרים את הגאון, והניח אותו על כסא בפתח האולם, בתחילת גרם המדרגות, וכך לפני כל המוזמנים והחתן והכלה, בעט בכסא והעיף את הגאון עם הכסא אל סוף המדרגות. צחוק עז פרץ מפיהם של הנוכחים.

הגאון הזדרז לקום ולעלות במהירות במדרגות, והסתכל על החתן, כשראה שגם החתן מחייך נחה דעתו ואמר "ברוך השם זכינו לשמח חתן".

רבי אליהו בן שלמה זלמן (ט"ו בניסן ה'ת"פ, 23 באפריל 1720 - י"ט בתשרי ה'תקנ"ח, 9 באוקטובר 1797), שנודע בכינויים: הגאון מווילנה, הגאון החסיד ובקיצור - "הגאון", או בראשי תיבות: הַגָּבֵ"א (הגאון רבנו אליהו), היה פוסק, מקובל ואיש אשכולות, שבלט במעמדו החריג בתקופת האחרונים כסמכות רבנית עליונה. הגר"א היה גדול במקרא, בתלמוד ובקבלה, פוסק מקורי ומרכזי, ובקיא במדעים. אגדות רבות נכרכו בשמו. הוא היה ידוע בהתמדתו הבלתי רגילה.

בגיל צעיר, כבן 20, יצא הגר"א ל"גלות" לפולין ולגרמניה, עבר בליסא וברלין ואולי אף באמסטרדם. הוא שב לוויילנה בשנת ה'תק"ה, 1745.

דרכו של הגר"א היתה דרך של אחד בדורות, לא רק בגאונותו אלא גם בעבודת השם שלו ובמיוחד בה. סיפור זה ממחיש לנו כמה העריך הגר"א אפילו את מצות שמחת חתן (עיין כתובות דף טז ע"ב ובמפרשים שם), שגם יסורים ובזיונות שווים כדי לזכות במצוה זו.

בשורה טובה לתומכי התורה

Good News to Torah Investors

Each week we will have an Avrech Talmid Chacham go to the grave of Rachel Imenu to pray for those who donate to BeEzrat HaShem Inc.

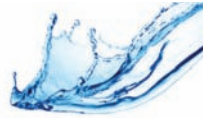
בכל שבוע יצא אברך תלמיד חכם
להתפלל בקבר רחל אמנו על
התומכים בארגון "בעזרת השם".

ניתן לתרום \$180 באתר www.BeEzratHaShem.org
ולשלוח שמות במייל או בדף הפייסבוק של הארגון

You can donate \$180 by visiting our website
www.BeEzratHaShem.org

סיפורים אמיתיים מהחיים

בזכות המטפלת

לא, ענתה גברת ר'.

אולי תעשי טבילת תיקון? הציעה המטפלת.

גברת ר' הסכימה. והכינה את עצמה לטבילה הראשונה בחייה ועשתה טבילת תיקון.

באותה שנה הבת הגדולה נשאה בשעה טובה.

בהמשך שאלה גברת ר' את המטפלת שלה: "מה עם הילדה הצעירה יותר? אני יטבול עוד פעם בשבילה?"

"את כבר עשית את שלך" - אמרה לה גברת פ', "עכשיו תור האחות הגדולה שנשאה לעשות בשביל אחותה הצעירה. שהיא תקבל עליה טהרת משפחה".

האחות הגדולה הסכימה.

לא עבר זמן רב וגם האחות הצעירה נשאה.

בשעה טובה עוד בית יהודי נבנה בישראל.

אשריכן בנות ישראל!

באהבה גדולה

שולמית כחלון 0504623996

מדריכת טהרה מוסמכת

שלום רב לכם נשים יקרות!

מה שלומכם? אנחנו שוב יחד בפינה שלנו, בסיפור חם מהשטח. והריהו לפניכם:

גברת פ' אשה מסורתית שהקפידה

לשמור טהרת משפחה, לעבודתה

היתה מטפלת בקשיות.

יום אחד היגיעה גברת

פ' במסגרת עבודתה

לביתה של גברת ר',

אשה מבוגרת שנזקקה

לעזרה.

גברת ר' מספרת למטפלת שלה גב' פ', על חיי משפחתה נאנחת ואומרת: "את רואה אני כבר זקנה, יש לי שתי בנות גדולות שעדיין לא נשואות, אני רוצה לשמוח בהם בטרם לכתי מן העולם, את יודעת אולי על איזו סגולה או משהו שאפשר לעשות?"

גברת פ' שאלה: האם בצעירותך נהגת לטבול במקווה כל חדש?

מחשבה תורנית נשית

הרבנית שרה כחלון

ילדי הדבש

מנגד, לזכות בעשרות ליטר חלב, הדרך קלה יותר, הפרה לועסת את כל סוגי העשבים העלים התבן והקש, קצת מים, והרי לך 'מכונה' מיוחדת ליצור חלב.

כל מי שזכתה לגדל ילדים במיוחד אם היא זכתה להרבה ילדים - יודעת שכשם שפרצופיהם שונים כך דעותיהם שונות (ירושלמי ברכות פרק ט הלכה א), כל ילד עם הכישרונות שלו, עם ההתפרצויות שלו, עם הקליטה שלו, ועם המידות שלו. יש 'ילדי החלב' - הם לא צריכים הרבה השקעה, פה ושם קצת יחס, והם מביאים תוצאות טובות, 100% במבחנים זה טבעי אצלם.

וכנגדם יש את 'ילדי הדבש' - הטרחה גדולה, והתוצאות לא משהו. הם צריכים אין ספור מחמאות חיבוקים ליטופים ביקורים והפתעות כדי ליצר מהם קצת דבש ונחת. עלינו כהורים לתת את תשומת הלב החשובה הזו גם לילדי הדבש [ולא רק לילדים, יש גם בעלים דובשניים או חלביים]. ולזכור ש"דבש וחלב תחת לשונך" - הכח של הלשון של המחמאות והעידוד יכול להפריח אותם ולהפוך אותם לסיפור הצלחה.

ואפשר שזהו ההסבר במדרש "דבש וחלב תחת לשונך" - זה יעקב שברך את השבטים. יעקב אבינו - הסבא של כולנו - הכיר את הילדים שלו עם כל חולשותיהם, שיש כאלו שצריכים יותר השקעה כמו הדבש ויש כאלה שפחות, והוא ברך אותם ונתן להם את היחס איש איש כפי תכונותיו וטבעיו.

ערב חג מתן תורה, הבית מלא וגדוש במאכלי חלב ודבש רבים שהתורה נמשלה בהם (מסכת חגיגה דף יג עמוד א), אנו מתכוונות להעלות את ההערכה לתורה [ואולי גם את הקלוריות] אצל בני הבית.

ופינו ממלמל ולוחש תפילה: "שיזכו ל"דבש וחלב תחת לשונך" (שיר השירים ד, יא) - לא רק במובן הגשמי אלא גם במובן הרוחני".

במדרש (זוטא - שיר השירים בובר פרשה ד סימן יא) מובא: "דבש וחלב תחת לשונך" - זה יעקב שברך את השבטים.

מה ההסבר בזה?

כיצד שייך החלב והדבש לברכת יעקב לבניו?

נתבונן נא ונראה את תהליך יצור הדבש: כדי לייצר קילו דבש הדבורים "מבקרות" כ- 40 מיליון פרחים. לשם כך הן עשויות לעוף מרחק של כ- 88 אלף קילומטרים, במהירות של כ- 24 קמ"ש.

ומה ההספק של 'גברת' דבורה?

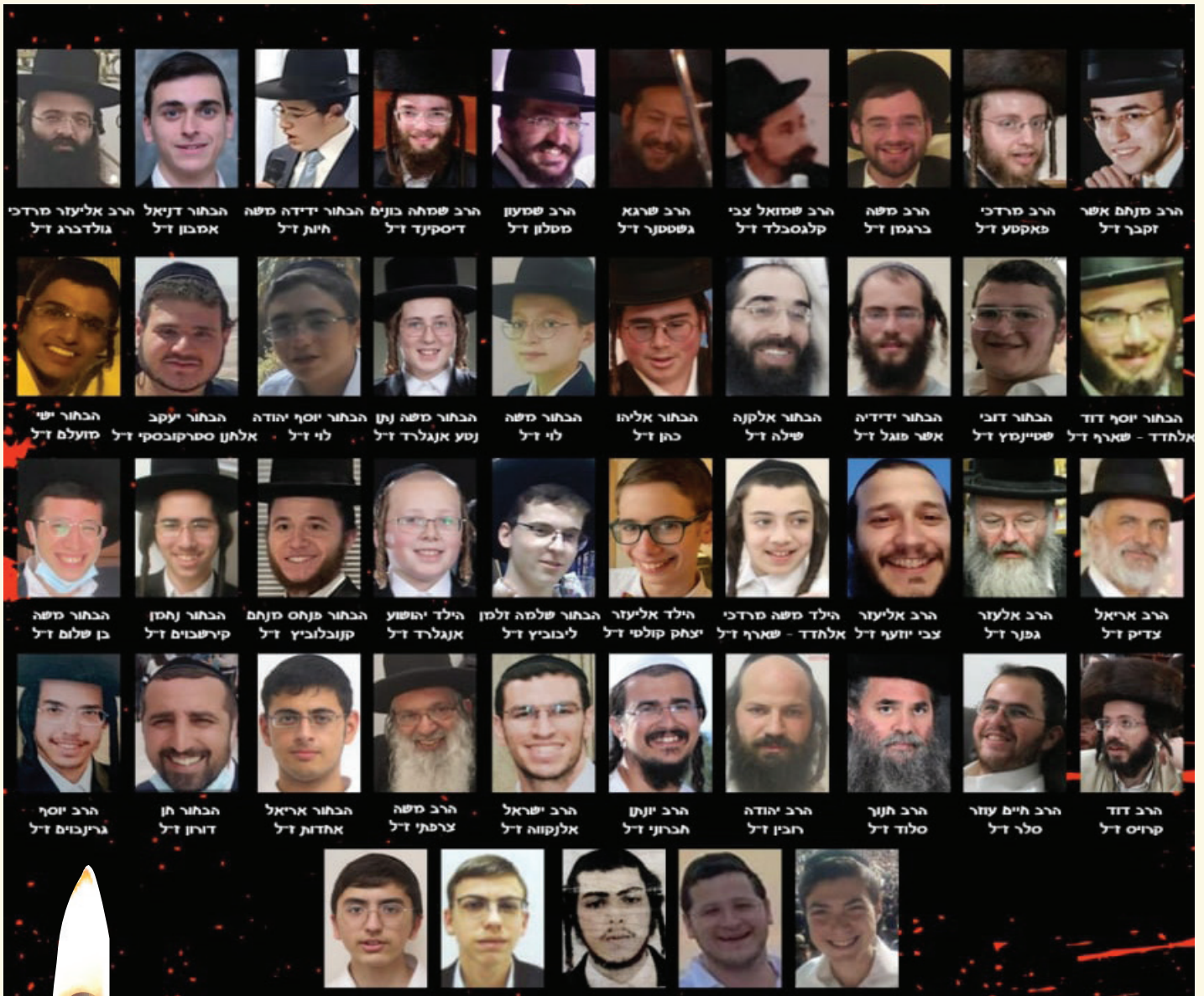
דבורה ממוצעת חיה כ- 45 - 42 ימים. במשך כל תקופת חייה היא תייצר בסך הכל אחד חלקי שתיים - עשרה (1/12) כפיות דבש.

הטרחה גדולה וההספק קטן.

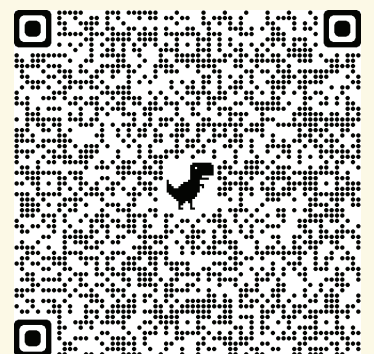
BeEzrat HaShem activities
around the world

Shavuot Feeding Poor Jews For Meron Neshamot

Feed 4,500 for the merit of the 45
Kedoshim of Meron

Find Out More Info & Donate!

Have You Seen BH Inc.'s Blockbusters?

Baruch HaShem we've had the merit to release not one, but two full-length kiruv movies that have reached MILLIONS and have helped countless do get Inspired to do TeShuva. You won't want to miss these inspiring films, you will never be the same!

New BH Movie Products Now Available In The B"H Store

18x24" Car Magnet

7.5x9.5" Mousepad

5.5x8.5" Double Movie Flyer

4x6" Tikkun Habrit Movie Flyer

Please visit our website shop @
www.beezrathashem.org/shop-and-donations

THE NEW TALLITS & TEFILLIN BAGS HAVE ARRIVED

בס"ד

Front

Back

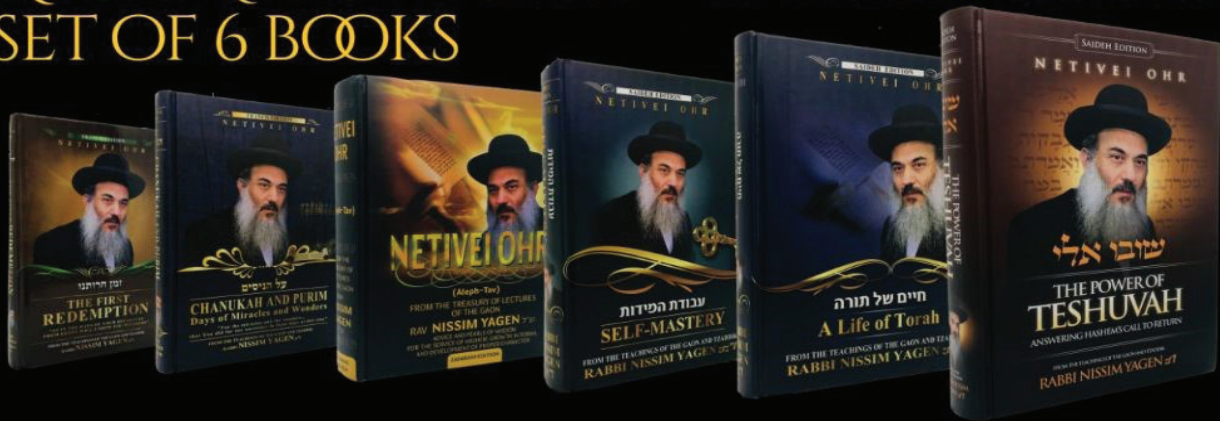

NOW AVAILABLE AT THE BEEZRAT HASHEM SHOP
WWW.BEEZRATHASHEM.ORG

Buy Now!

IT'S FINALLY HERE RABBI NISSIM YAGEN זצ"ל ENGLISH EDITION SET OF 6 BOOKS

DELUX SET INCLUDES 5 EXTRA BOOKS (11 BOOKS TOTAL)

✿ BERESHEIT & SHEMOT
(FULL SIZE HARDCOVERS)

✿ MAJESTY OF SHABBAT

✿ SELF MASTERY (2 VOL SET)

✿ LIFE OF TORAH
(POCKET ED. SOFT COVERS)

THE NEW MEZUZAHS HAVE ARRIVED

WWW.BEEZRATHASHEM.ORG
NOW AVAILABLE AT THE BEEZRAT HASHEM SHOP

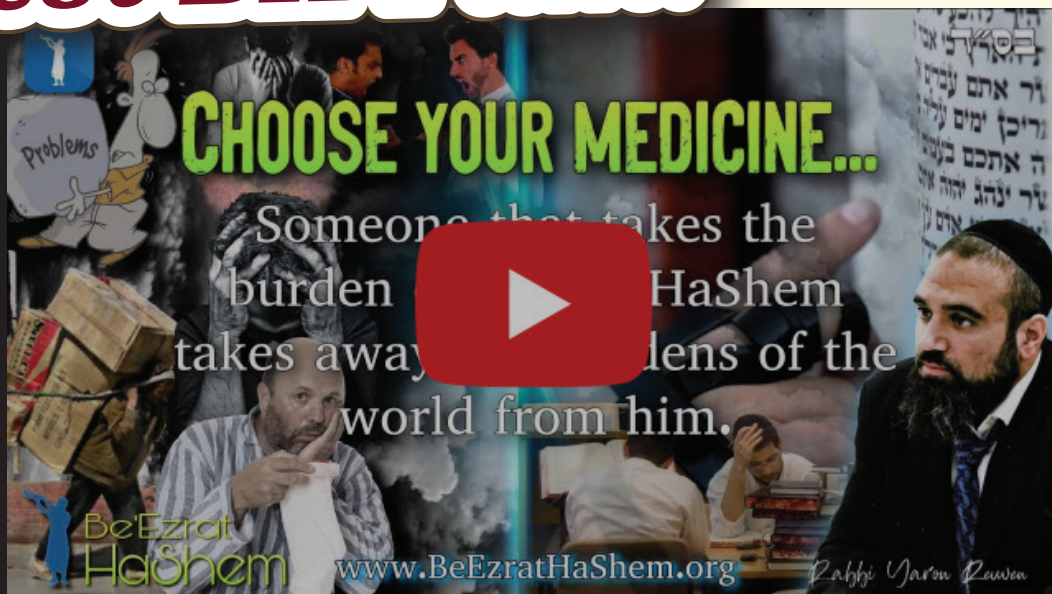

Buy Now!

Check Out The Latest BH Film!

CHOOSE YOUR MEDICINE

(A BeEzrat HaShem Film)

TRUST HASHEM

**HaShem Is
Close To Every
Jew**
(Yes, Really!)

**New Shomrei
Shabbat Mission**
5781/2021

(English subtitles)

Be'Ezrat
HaShem

FILMS

מתורגם
לעברית

הסרט שעשה מהפך

השם לקח את המיליונים שלו חזרה

הרב ירון ראובן בסיפור חיים מרתק ומחזק

יותר מ-2.000.000 צפיות תוך שנה

לצפייה היכנסו לערוץ היוטיוב של הרב
ירון ראובן.

 YouTube

www.BeEzratHaShem.org • info@BeEzratHaShem.org

מתנה מהרב אפרים כחלון

New Additions To The BH Store!

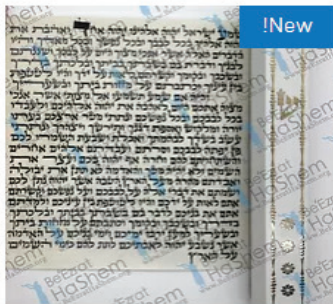
amazon smile

Flipcause

ebay

Note: To checkout with Credit Card, please proceed with "Checkout with Paypal" option to enter Credit Card

New Be'ezrat HaShem APP 3.0 is Here!

GET IT ON
Google Play

Download on the
App Store

Be'ezrat
HaShem

www.BeEzratHaShem.org

Get The App